

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. I.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 czerwca 2019 r.,

wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 23 listopada 2017 r. kasację – na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. – wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na korzyść skazanego M. I..

Na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2019 r. Sąd Najwyższy postanowił skierować kasację do rozpoznania na rozprawie wobec wątpliwości co do zaistnienia zarzucanego uchybienia w postaci zaniechania rozpoznania przez sąd wniosku dowodowego oskarżonego o przeprowadzenie badań psychiatrycznych, jak również co do tego, czy złożona dokumentacja medyczna stwierdza chorobę psychiczną oskarżonego.

W dniu 22 maja 2019 r. M. I. złożył wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia wskazując na podnoszone w kasacji uchybienie oraz okoliczność długotrwałego leczenia psychiatrycznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że samo wniesienie kasacji – również przez podmioty określone w art. 521 § 1 k.p.k. – nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Muszą bowiem zaistnieć wyjątkowe względy pozwalające na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Skazany, poza zgłoszeniem przedmiotowego wniosku, owych wyjątkowych okoliczności nie przedstawił. Za takie nie sposób bowiem uznać subiektywnego przekonania skazanego o oczywistej zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, w sytuacji gdy ich zasadność, w tym zarzutu bezzwzględnej przyczyny odwoławczej, bynajmniej nie jest oczywista i ich ocena będzie należała do Sądu Najwyższego merytorycznie rozpoznającego sprawę. Za argument przemawiający za uwzględnieniem wniosku skazanego trudno także uznać długotrwałe leczenie psychiatryczne. Okoliczności odnoszące się do stanu zdrowia skazanego, również psychicznego, mogą stanowić podstawę rozstrzygnięć w postępowaniu wykonawczym. Nie mogą zaś być przesłanką do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.